

HET IS GEWOON GEWELDIG, JA TOCH?

Ton de Vos viert zijn 25-jarig jubileum

Ton de Vos (60) is al 25 jaar in dienst bij Hemubo, maar, zo zegt hij, het lijkt wel alsof hij vorige week is begonnen. Het is zo snel gegaan, het is een half leven en dat voelt echt niet zo.

Ton is een vrolijke man, dankbaar voor het werk dat hij heeft op de afdeling Materieelbeheer en hij is de vrolijke noot op de afdeling, zo zegt zijn leidinggevende Henk Jansen. Ik spreek met hem en met een zeer Rotterdamse tongval komen we snel op Feijenoord, zijn club. “De meesten zijn hier voor Ajax, maar ik kan met iedereen door een deur. Als we kampioen worden sta ik wel in de fontein op de Coolsingel.” Tot zo ver voetbal. Laten we het over zijn loopbaan hebben.

Ton gaat na de lagere school naar de LTS en kiest voor het timmervak. Meteen na de LTS gaat hij bij een bouwbedrijf, gespecialiseerd in renovatie, werken. Dat

doet hij 15 jaar, als timmerman. Hij moet daarvoor 40 kilometer heen en 40 kilometer terug fietsen. Dat wordt hem op een gegeven moment te gortig en dan hoort hij via een vriend, al werkzaam bij Hemubo, dat Hemubo misschien wel werk voor hem heeft. Hij komt terecht bij betonreparatie. Hij heeft dat in de praktijk geleerd. Ton: “Ik vond het geweldig werk. Ik werd al voor de wekker wakker en heb altijd met een glimlach op een werk gestaan. Handmatig beton herstellen en balkons en galerijen ‘opplussen’, coaten, beton spuiten, nou ja, van alles. Het is fysiek zwaar werk, maar ik had daar geen last van. Alleen kreeg ik na 15 jaar een hernia. En toen kon ik het werk niet meer doen. Dat vond ik heel erg. Maar, en daar ben ik heel dankbaar voor, heeft Hemubo heel goed met mij meegedacht wat voor werk ik dan wel zou kunnen doen. Ze wilden me gelukkig behouden en ik wilde niet weg. Het was even een zoektocht, want ik zou eerst keurmeester worden en dan met de bus projecten afgaan om daar de machines te controleren. Dat moest ik dan allemaal in een computersysteem zetten. Nou, daarging het mis: ik kan niet met die dingen omgaan, dus dat werd niks. Hemubo bleef zich toch voor mij inzetten en toen kwamen we op mijn huidige functie: assistent-

keurmeester arbeidsmiddelen. Ik ga elke dag naar de zaak, ik heb hier mijn eigen kantoor, en ik controleer het materieel. Ik schrijf mijn bevindingen gewoon op een papertje en iemand anders voert dat voor mij in. Ik heb mijn hele leven machines in handen gehad, maar mij nooit gerealiseerd dat die dingen gekeurd moeten zijn. Heb je een haspel in je handen waar een lekstroom in zit, dan is het behoorlijk foute boel. Logisch eigenlijk. Weet je wat het mooie is? Ik word nog steeds voor mijn wakker wakker en ik ben nog steeds heel blij met mijn werk. Ik vind het geweldig. Ik had nooit verwacht dat ik nu zo'n beetje in de elektrotechniek zit. Dat is het eigenlijk. Heel afwisselend. En ik ben heel blij met de jongens hier. We helpen elkaar. Als ik een krachtstroomkabel van 20 of 30 meter moet oppakken, dat weegt zo'n 20 kilo, dan helpen ze me. Zij weten ook van mijn hernia. We hebben een hele leuke afdeling, zo nu en dan lunchen we samen met een kibbelingetje. Heel gezellig. Ik hoop dat ik hier tot mijn pensioen kan blijven. Hier zit alle kennis, alles is goed geregeld, we zijn een gezond en betrouwbaar bedrijf. Wat wil je nog meer, ik vind het echt geweldig. Alles wat ik nodig heb, hebben ze hier."

Henk: "Ik zou ook heel graag met Ton willen blijven samenwerken tot zijn pensioen. Ton is een aanwinst voor onze afdeling, met zijn humor, maar ook door zijn zachtaardige, vrolijke en hulpvaardige karakter. Wat

"Wat wil je nog meer, ik vind het echt geweldig. Alles wat ik nodig heb, hebben ze hier!"

ik bewonder is dat hij alles aanpakt wat op zijn weg komt. Het maakt hem dan niet uit of hij het eerder heeft gedaan, hij doet het gewoon. Niets is hem te gek en hij helpt iedereen, ook als het niet werkgerelateerd is. Hij heeft een luisterend oor, zijn hart op de juiste plek. Ik spreek voor iedereen hier als ik zeg: van harte met je jubileum, "badmeester"."

Tekst: Frauke van Hulten

